

Süleyman Bulut

MAVİŞ

ÇAĞDAŞ TÜRK EDEBİYATI
Roman

Resimleyen: An-Su Aksoy

18. basım

CAN
ÇOCUK

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Süleyman Bulut

MAViŞ

Resimleyen: An-Su Aksoy

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Fulya Tükel
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

1. Basım: 2010

18. Basım: 3000 adet, Nisan 2022

ISBN 978-975-07-1142-8

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2010

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 43514
Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sanyer, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Türkmenler Matbaacılık Rekl. San.
ve Tic. Ltd. Şti.; Sertifika No: 43087; Adres: Maltepe Mah.
Gümüşsuyu Cad. No:16 Topkapı, İstanbul

Bu kitabın sahibi:

.....

Süleyman Bulut

Ben küçükken büyükler hep aynı soruyu sorardı: 'Büyüyünce ne olmak istiyorsun?' İlkokulda, 'Öğretmen olmak istiyorum,' derdim... Ortaokuldayken, pilot! Lisede tiyatro oyuncusu! İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde okurken anladım ki ben aslında harfleri seviyorum, başka şeyi değil! İstanbul Radyosu'na, özellikle çocuk programlarına radyo oyunları yazmaya başladım. İlk kitabım *Kar Tanesi*'ni de o yıllarda yazdım. Heyecan içinde Arkadaş Kitaplar'ı yöneten Erdal Öz'e gittim. Kendimi tanıtıp dosyayı uzattım. Erdal Abi, 'On beş gün sonra gel,' dedi. Benim için on beş yıl kadar uzun süren on beş günün sonunda Erdal Abi'ye gittiğimde, 'Resimlemeye bile verdim,' demesin mi? Uçarak döndüm eve, yeni kitaplarımı yazmaya başladım...

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları:

ASLAN KRAL KORK

ATATÜRK HANGİ TAKIMI TUTUYORDU?

BİL BENİ BİLEYİM SENİ

BİLENLER BİLMEYENLERE ANLATSIN

BİNBİR GECE MASALLARI /
GEMİCİ SİNDİBAD

BÜYÜK ATATÜRK'TEN
KÜÇÜK ÖYKÜLER 1

BÜYÜK ATATÜRK'TEN
KÜÇÜK ÖYKÜLER 2

BÜYÜK ATATÜRK'TEN
KÜÇÜK ÖYKÜLER 3

GÜNAYDIN! GÜNAYDIN!

KAR TANESİ

KARDEŞLİK ÇEMBERİ
ÇOCUKLARIN HAKLARI VAR 1

ANNE BEN YAPABİLİRİM
ÇOCUKLARIN HAKLARI VAR 2

SIHİRLİ ÇAYDANLIK
ÇOCUKLARIN HAKLARI VAR 3

HEY KÜÇÜK!
ÇOCUKLARIN HAKLARI VAR 4

İNSAN OKUR
ÇOCUKLARIN HAKLARI VAR 5

YEŞİL YÜREK KAYABEYİ

KOCAMAN KÜÇÜK DENİZ

MOR BENEKLİ

OKLU KİRPİ İLE
KONAKLI KAPLUMBAĞA

ORMANDAKİ DEV

PALAVRACILAR KRALI

PENCEREDEKİ KUŞ

SARITAY

SU KARDEŞLER

ŞAKA, ALAY VE HAZIRCEVAPLARIYLA
YAHYA KEMAL

ŞİPŞAK BİLMECELER 1

ŞİPŞAK BİLMECELER 2

ŞİPŞAK BİLMECELER 3

TOPARLACIK NOKTA VE ARKADAŞLARI
YILDIZLI ALFABE

MAVİŞ

İçindekiler

Üç Arkadaş: Mavi, Kırmızı, Sarı!, 7

Mavi Türkiye, 19

Mavi Dünyanın Peşinde!, 27

Bütün Renklerin Güzelliđi, 55

Üç Arkadaş: Mavi, Kırmızı, Sarı!

O günkü coğrafya dersine öğretmen, kucağında bir dünya ile geldi. Dünyayı masanın üstüne koyup baktı bir süre... Sonra, işaretparmağını dünyanın üstüne koyup hareket ettirdi...

“İşte çocuklar, dünya bu!” dedi.

Birden, neşeli bir uğultu yükseldi sınıftan:

“Ooooooooo!”

“Hızla dönen bir dünya!”

“Bizim dünyamız bu mu öğretmenim?”

Öğretmen güldü. “Evet, bizim dünyamız bu,” dedi.

Parmağını üstüne koyarak, durdurdu dünyayı.

“Biliyor musunuz,” dedi, “dünyamızın dörtte üçü suyla kaplı!”

Dörtte üçü suyla kaplı bir dünya! Herkes bunun

nasıl bir şey olduğunu düşünmeye başlamıştı ki, Öğretmen, “Daha önce kıtaların, ülkelerin haritasını çizmiştik,” dedi.

İşaretparmağını, denizlerin ve okyanusların üstünde gezdirerek:

“Şimdi, dünyanın dörtte üçünün haritasını çizeceğiz!”

Bu kez, sessiz bir dalgalanma oldu sınıfta. Bakışlar bir anda Maviş’e döndü. Sınıfın solunda, en ön sırada oturan Maviş’e.

Maviş, farkında değildi bunun. Yüzünde kocaman bir gülümsemeye, tahtaya bakıyordu. Denizlerin ve

okyanusların haritasını çizen öğretmenin elini izliyordu, hayranlıkla.

Çizimi bitiren öğretmen sordu:

“Harita üzerinde, denizleri hangi renkle gösteriyoruz çocuklar?”

Sanki bu soruyu bekliyormuş gibi, Maviş, oturduğu sıradan fırlayıp parmağını havada sallamaya başladı:

“BEN SÖYLEYİYİM ÖĞRETMENİM! BEN SÖYLEYİYİM ÖĞRETMENİM! BEN SÖYLEYİYİM!!”

Herkes gülümseyerek Maviş'e bakıyor, kimse parmak kaldırmıyordu.

Başka parmak kalkmaması öğretmene biraz tuhaf geldi; ama üstünde durmadı bunun.

"Peki, söyle bakalım," dedi, "bütün sınıf senin söylemeni istiyor sanki."

Maviş, gürledi:

"MAVİ renkle ÖĞRETMENİM!... MAVİ RENKLE GÖSTERİLİR!"

Sonra da, "Yaa, nasılmış?" der gibi süzdü arkadaşlarını. Özellikle de, hemen arkasındaki Altuğ'la, orta bölümde oturan Sedef'i...

Öğretmenin, teşekkür etmesinden sonra yerine oturan Maviş, arkasına dönüp, Altuğ'a göz kırparak, "Duydun değil mi, öğretmen ne dedi?" diye fısıldadı.

Omuz silkti Altuğ. Belli ki, öğretmenin söyledikleri onun pek hoşuna gitmemişti. Fısıltıyla konuşmaya devam eden Maviş, "Sence, dünyanın dörtte üçü... niye başka şey değil de su, acaba?" diye sordu.

"....."

"Bence... Bence, dünyanın en güzel rengi mavi olduğu için!"

"Mavi mi, ne ilgisi var ki?"

"Dünyanın en güzel rengi mavi olduğu için, dünyada da en çok o bulunuyor."

O ana kadar konuyla pek ilgilenmiyormuş gibi

görünen Altuğ, başını kaldırdı birden:

“Hiç de değil, dünyanın en güzel rengi kırmızıdır... Kırmızı, o kadar güzeldir ki, dünyanın her yerinde bulunur, hem de çok!”

Maviş, elini arkadaşına doğru salladı:

“Hadi canım sende... Senin kırmızı, dörtte birin içinde, dörtte bir! Mavi, dünyanın dörtte üçü, en çok bulunan renk!”

Altuğ, derin bir soluk alıp gözlerini tavanda gezdirdi. Maviş’e iyi bir karşılık vermeliydi, ama kafası durmuş gibiydi. Aklına bir şey gelmeyince, “N’olmuş çok olmakla?” diye çıkıştı. “Tonlarca su! Boşu boşuna yatıp duruyor denizlerde. Kırmızı gelincik tarlası olsaydı onun yerinde ya da kırmızı lâle... çok daha güzel olurdu.”

Maviş, gülmemek için zor tuttu kendini:

“Gelincik tarlası mı?! Lale mi?! Pekii, gemiler nerede yüzecekti o zaman?”

İş inada binmişti artık. Altuğ:

“Gemiler de yüzmesin,” dedi.

Aklına birden uçaklar geldi.

“Havada yüzen gemiler var işte, şart mı denizde yüzmesi!”

Maviş, gözlerini kısarak, arkadaşını bir süre süzdükten sonra, “Çok güzeeeeeee,” dedi, “çok güzel söyledin... nerede uçuyor, o uçaklar?”

Maviş’in yüzüne yayılan hınzırca gülümsemeyi

görünce, Altuğ, hemen anladı, yanlış bir örnek verdiğini...

“Eyvah,” diye düşündü, “Maviş’in işine yarayacak bir örnek oldu...”

Altuğ’un kendi ağzıyla yakalandığını düşünen Maviş, “Havada yüzen gemiler dedin de... Gökyüzünün rengini biliyorsun değil mi?” diye fısıldadı.

Altuğ, sağına kıpırdadı, soluna kıpırdadı. Alnını ovuşturdu uzun süre.

Sonunda, “Sadece en yukarısı, tavanı mavidir gökyüzünün,” dedi. “Uçaklar tavanda uçmazlar ki! Ortasından giderler!”

“Ortası ya da tavanı, ne değişir ki? Gökyüzü işte, her yeri mavi!”

Altuğ’un gözleri, fısıldaşmaya başladıklarından beri ilk kez parladı. Maviş’e karşı iyi bir örnek bulmuştu sanki.

“Yaaaa?!” dedi. “Güneş batarken de, her yer mavi midir?”

Maviş, hemen atıldı:

“Elbette Ma...” dedi... durdu.

Gözbebekleri, havada bir yarım daire çizdi:

“Haa, sen gurup vaktini söylüyorsun...”

“Nasıl kırmızıya boyanıyor gökyüzü, değil mi?”

Maviş, Güneş’in batış anını, bir an düşündükten sonra omuzlarını kaldırdı:

“Gökyüzü değil bir kere, sadece Güneş’in battığı

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Süleyman Bulut

MAVIŞ

Mavi dünyanın peşine düşen **Maviş**'ten,
çok renkli bir serüven!

Defteri, kalemi, silgisi... her şeyi mavi renkliydi **Maviş** çocuğun. En sevdiği renkti mavi. Bu yüzden, dünyadaki her şeyin de mavi olmasını istiyordu. Kırmızı güneş, beyaz bulutlar, sarı portakal, kırmızı domates, altın rengi buğdaylar... hepsi mavi olmalıydı. Hem de masmavi! **Maviş** çocuk, bir gün, bu düşünüyü gerçekleştirmeye kalktı... Aldı eline fırçasını, başladı dünyadaki her şeyi maviye boyamaya! İşte o zaman, neler oldu neler... Birbirinden **renkli** olaylar, birbirinden **renkli** sürprizler!

ISBN 978-975-07-1142-8

9 789750 711428